

Məhəmməd TURAN

ŞEİR
SEVGİLİM
şeirlər

Redaktor: Məzahir Hüseynzadə
Naşir: Müşfiq XAN
Ön sözün müəllifi: Fərqanə Mehdiyeva
Korrektor: Asifə Əfəndi
Texniki redaktor: Bəxtiyar Ələkbərov
Dizayn və qrafika: Teymur Fərzi

Məhəmməd TURAN. Şeir sevgilim
“XAN” nəşriyyatı. Bakı–2016. 56 səh.

ISBN: 9000000060111
© Məhəmməd Turan / 2016

Ön söz

Gənclər haqqında söz demək o qədər də asan deyil, çünki gənclik güzgüdür. İstər-istəməz hər bir gənc yazdığı fikirləri güzgü kimi üzünə tutacaq və bu güzgüdə özünə, sözünə inam yaradacaq, hardasa məsuliyyət hiss edəcək.

Onun haqqında ilk dəfə gənc istedadlı yazar Əntiqə Səməndərdən eşitmişdim və inanırdım ki, Əntiqə Səməndər hər adam haqqında belə yaxşı fikirlər söyləməz. Məndə bu gəncin yaradıcılığına xüsusi maraq oyanmışdı. Haqqında söz açacağım gənc yazar məni sözünün işığına sarı çəkən Məhəmməd Turan özünə, sözünə inam yaradacaq məsuliyyət hiss edəcəkdir. "Ulduz" jurnalında dərc olunan şeirləri diqqətimi çəkmişdi. Misralarında işıq, yol, cığır var və o, başını aşağı salıb bu cığırla asta-asta addımlayır:

*Hər gün öz cığırını
Salar üzündən asta
Dünya öz ocağını
Qalar sözündən asta*

Dünyada bütün qapıların açarı səmiyyətdir. Məhəmməd Turan istər sevgidə, istərsədə təbiətlə, insanla qurulan münasibətlərin öhdəsindən çox cəsarətlə gəlir:

*Gəl son dəfə görüşək
Çıxsın canım canından
Bir də nə gözümə bax
Nə dəki keç yanımdan*

Məhəmmədin 16 yaşı var hələ məktəblidir. Amma gözündəki kədər, sözündəki kəsər misralarında hiss olunur.

Məhəmməd zamanı yaşından əvvəl qabaqlayıb:

*Dilim nəğmə hörəcək
Əcal sıra gərəcək
Birdə ruhum görəcək
Özüm süzümdə qalıb*

Məhəmmədin şeirlərində qəribə bir rəng var. O, tonqalın obrazını özünəməxsus yaradıb.

*Boynu bükük qalıb bu boz tonqalın
Başına fırlanan bir kəsi yoxdur
Bütün çıl-çırpısı alovdan yalın
Tonqalın qırmızı çöhrəsi yoxdur*

*Hanı bu tonqalı quran yiyəsi?
Bayram nəşəsindən qaçaq mı yoxsa?
Vallah bağışlamaz QURAN yiyəsi
İnsan bu bayramı kinində boğsa*

*Bəlkədə ürəyi yandı tonqalın
İldırım səsiydi amanı ünü
Elə bu tonqalın göz yaşlarıymış
Buluddan töküldü bu bayram günü*

Məhəmməd Turanın şeirlərində pıçıltı var və bu elə pıçıltıdır ki, oxucunun yadına dərhal hopur. O, şeir yazanda sanki danışır, öz-özü ilə üz-üzə söhbət edir:

*Həsrətin yeddi arşın
Yoxluğun yaxın mənə
Bir eşq duasına dön
Astaca toxun mənə*

*Mən yorardım yolları
Bu dərd məni yormasın
Arada zəng et barı
Sevinim heç olmasa*

Məhəmməd Turanın şeirlərini oxuduqca, fikirləşdim ki, mən nə yazıramsa yazım ən yaxşı fikri onun şeirlərinin özü deyir. Əgər 16 yaşlı bu gəncin şeiri haqqında fikri onun öz şeirləri deyirsə,

demək onun gələcəyinə böyük ümid var. Doğulduğumuz gündən hamımızın üzərində İlahi bir Sevgi haqqı var ataya, anaya, vətənə, dosta sevgi. Məhəmməd bunların hamısını birləşdirib “Şeir sevgilim” deyir. Demək Məhəmmədin sevgisi şeir boydadır. Məhəmməd sözə ehtiyatla yanaşır. Şeir yoluna çıxmağında əsas şərti budur. O, hərdən qoltuğunda “bir bağlama şeir” Bakıya üz tutur. Mən bu bağlamadakı şeirlərin bir neçəsinə toxundum. Bu bağlamada ümid var, işıq var, yol var. O bağlamadan Məhəmmədin poeziya yoluna can atan boyu görünür.

Sevgin, yolun, işığın mübarək,
Məhəmməd Turan!

Fərqanə Mehdiyeva

“Ulduz” jurnalının poeziya şöbəsinin
redaktoru, Prezident mükafatçısı

Söz ardı...

Bir gün facebookdan bir məktub aldım. Yazılmışdı: "... sizin şeirlərinizi oxudum, çox maraqlı yazırsınız, amma, qafiyələriniz düzgün deyil..."

Əlbəttə ki, qafiyələrimin düzgün olmadığını özüm də bilirdim, lakin, bunu mənə deyəcək cəsarətdəki bir IX sinif şagirdini tanımaq da mənə maraqlı idi. Və çox keçmədən tanıdım! Məhəmməd Turan. O, Şəmkirdə yaşayır. Yazmağı isə... O, heç vaxt yazmağa cəhd eləmir, qafiyə və ya uyğun sözlər axtarmır, kiminsə şeirinin misralarını dəyişib fikrini ifadə etməyə çalışmır. İnkilab İsaq demiş, onun "ağlına gəlməyən könlünə xoş gəlir". Bu gəlişlər isə hərəsi bir yanğı, hərəsi bir misradır. "Ömrü yeyən" "ah"larla böyüyür, böyüyür, şeir olur bu yanğı.

Məhəmməd gözəl şeirlər yazır, yalnız "Məhəmməd Turan" imzasına layiq olan deyimlərlə ürəklərin qapısını açır. O deyir:

Xatirələr narahatdı...

Biz öyrəşmişik ki, özümüz narahat olaq, “narahatam” – deyərək özümüzü naza qoyaq. Bəs xatirələr? Bax, Məhəmmədin bu yeni tapıntısı məni uzun-uzun düşündürdü. Axı, bizim üçün sevgimiz, sevgilimiz nə qədər nazlıdırsa, xatirələrimiz onlardan daha betərdir. Xatirələr öz ədalatıyla beynimizdə, aid olduqları zaman kəsiyindən sonrakı ömrümüzdə elə narahatlıqlar yaradır, canımızı elə üzür ki, onun cüvələnməsini seyr etməkdən başqa çarəmiz qalmır.

Bir yol qırılsın güzgülər,
Bircə yol görüm özümü.

Bunu da Məhəmməd deyib. İnanıram ki, bunu deyərkən onun önündə kiçik güzgü parçası olub. Uşaqkən əlimizin qanamasından qorxmayaaraq qonşuların aynalarına günəş şüası saldıığımız kiçik güzgülər kimi. Biz özümüzü o güzgülərə baxaraq tanıdıq böyüdükcə. Üzümünün bir tərəfini zorla görə bildiyimiz o kiçik güzgü qırıntısında özümüzü axtarırdıq. Gah hirsli, gah güləruz, gah qəmli mimikalarla o güzgüdən görünən üzümünün bir parçasına saatlarla vaxt ayıra bilirdik. Və orda gördüyümüz tam fərqli obraz idi. İndiki, həyatın tüm

rənglərinin pərdəarxasını bilən biz yox,
o rəngləri doya-doya sevən biriydik.

Məhəmmədin yazdıqlarında dünənin,
bu günün şeirlərinin tül rübəndin arxa-
sındakı ay haləsi kimi bərq vuran gözəl-
liyinin də izi var. Məsələn, Ramiz Röv-
şən demişdi ki, “mən sənə demişdim
sənsiz ölərəm, mən sənsiz ölmədim, mə-
ni bağışla”. Məhəmməd isə, bu yalanı
bəribaşdan demək istəmir:

*Yoxluğun yoxluqdu... başqa adı yox,
Desəm ki, “ölürəm”, yalanım olar.
Ancaq ki,
Yüz ölüm üstümü kəssə,
Həsrətin yanında balaca qalar.*

Məhəmmədin ən sevdiyim misraları isə
bunlardır: “Bir eşq duasına dön, Astaca
oxun mənə”, “Başdan-başa eşqdi ömrü,
şairə sevmək olmazmış”. Bəzən bu mis-
raları eşitdiyim, bildiyim bütün mahnı-
ların sözlərinə qatıb oxuyuram. Qəribə-
dir ki, əhvalıma uyğun olaraq qəmli,
yaxud şən mahnıların hamısına da bu
sözlər uyğun gəlir.

İndi Məhəmməd ilk kitabını nəşriyyata
aparmaq istəyir. Sevinir... Elə mən də
sevinirəm. Axı, ilk kitabın nə olduğunu

bilirəm. İstəyirəm ki, üzü payıza oturub
onun kitabını vərəqləyə-vərəqləyə elə
onun öz şeirlərini mahnı kimi oxuyum.
Qəribə arzudu, hə, Məhəmməd Turan?!

Şəfa Vəli

Şeirlər

Yoxluğun yaxın mənə...

Həsətin yeddi arşın,
Yoxluğun yaxın mənə.
Bir eşq duasına dön
Astaca oxun mənə

Mən yorardım yolları
Bu dərd məni yormasa...
Arada zəng et barı
Sevinim heç olmasa...

Həsətindən tutuşar
Yanar ağzımda dilim..
Yenə küsülü qaldıq
Heyf getdi bir ilim...

Məni yuxuda görsən
Balıncını tərs çevir...
Nə olaydı gözlərin
Deyəydi "səni sevir"...

Yeyər ömrü qız ahı...

Həyatı əllərində
sönmüş çıraq kimiydi...
Seçəmmirdi insanı-
Yaxın, qıraq kimiydi?...

üzü xəzan yarpağı,
Əlləri qabar idi...
O keçdiyi küçələr,
İndi dardan, dar idi...

necə qəribsəmişdi,
Dost tanışdan aralı...
Meyli hara ilişsə,
Ehh, olardı oralı...

Neçə-neçə ürəkdən
Süzdürdü o sazağı.
Ona demişdim vallah,
"Yeyər ömrü qız ahı!"

Bircə yol görüm özümü...

Gör necə yalqızlamışam
Danışiram öz-özümə...
Xatirələr narahatdı
Yoxluğun düşüb izimə.

Sənsizlikdən qəm yemişəm
Udub arzular qəhəri...
bir gecənin hənirtisi
Aydınlaşdırır səhəri...

Nədir ki həsrət dediyin?!
Bir az ölüm, bir az sağlıq...
Gedəndə "Sağol" demişdin
Sevgimizə üzrxahlıq...

Yerdəkilər anlamadı
Göylərə dedim sözümü...
Bir yol qırılsın güzgülər
Bircə yol görüm özümü.

Darixma

Əlim yaman üşüyür
Darıxıram əlinçün.
Bir gün barışacağın
Daş yağacaq həmin gün.

Darıxıram sevgilim
Yola həsrət daş kimi...
Yanağım solub bir az
Gözüm azca nəm kimi...

bir xətt çəksəm üstünə
Sən adlı bu dərd-sərin,
Gözlərindən od yağar
Alışar şeirlərim...

Yenə küsdürüb səni
Cırnadaram, darıxma...
Şirin-şirin deyərəm
Mən ki, varam darıxma!

Tonqal

Boynu bükük qalıb bu boz tonqalın
Başına fırlanan bir kəsi yoxdu...
Bütün çıl-çırpısı alovdan yalın,
Kül olub, qırmızı çöhrəsi yoxdu...

Niyə yaddan çıxıb görəsən Allah,
Ümidi alışan bu tənha tonqal?
Ehh... külü sovrulub öz ürəyinə
Danışmır, ağlayır, kirmişcə, lal...

Hanı bu tonqalı quran yiyəsi?
Bayram nəşəsindən qaçaqmı yoxsa?
Vallah bağışlamaz QURAN YİYƏSİ,
İnsan bu bayramı kinində boğsa...

bəlkə də ürəyi yandı tonqalın,
İldırım səsiydi- amanı, ünü!
Elə bu tonqalın göz yaşlarıymış-
Buluddan töküldü bu bayram günü.

Küləklər elə əsir ki...

Bütün payızları ötdüm
Bu payızı ötəmmirəm...
Geridən geri qalmışam
Eh...o qıza yetəmmirəm...

Təkcə onun hənirtisi,
Nəfəsi olub gərəyim...
gələn il axtarma məni
Bir payızlıqdır ürəyim...

Elə soyuqdu bu payız
Sazağı taa qəlbə dəyir.
Sevgi ilk vaxt şirin olur
Acı üzü görsənməyir.

Yaman darıxıram sənsiz...
Həsrətindən qopammıram...
Elə karıxıram sənsiz
Evimizi tapammıram...

Küləklər elə əsir ki
Can atır xəzan qurmağa...
Gəl! Baxışın bəs eyləyər
Bu küləkləri yormağa.

Kim deyir ki uzağıq?

Kim deyir ki uzağıq
Bizdən yaxın varmı ki?
Sevgi dolu qucağıq
Eh nə Şəmkir, nə Bakı...

Sevgimi ay zənn elə
Sevgin də ulduz olsun.
Gecələr bax beləcə
ürəyimiz qovuşsun...

Şəmkirdə güllər açıb
Yetişir indi nar da.
Bu bəndi gizli yazdım,
Sevgilim, ixtisarla!

Varlığın mənim üçün
Yerdə hava, göydə gün.
Həsrət hər gün boy atır
Vüsala çatmaq üçün.

Səni sevirəm

Elə ayrıldıq ki bir iynə ucu
Qoymadım hardasa "bağışla" deyim...
Gedəndə "dur getmə" deyərdim bəlkə
Bir nəfəs dərməyə çatmadı heyim...

Yoxluğun - yoxluqdur...Başqa adı yox
Desəm ki "ölürəm" yalanım olar...
Ancaq ki
Yüz ölüm baxsa da soyuq
Həsrətin yanında balaca qalar...

Bir idi min oldu dünyanın işi
Min işlə baş edən can yoxdu məndə...
Qoymadı yarıya, gülə sevgimiz
Deyən öz bəxtim də aşıqmış mənə

Xəyalın danlayır yenə üzümü
Bilirəm, bilirəm, dəliyəm, kürəm...
Eh daha barışıq uzaqda qaldı
Yaxınım! Uzağım! Səni sevirəm...

Dünənlər gözünü süzdürüb gedir

Dünənlər gözünü süzdürüb gedir
Açılan sabahlar baxır qıyğacı...
Ömür qaçır belə, gün qaçır belə
Hər an səssiz yazır ömür sayğacı...

Mən hünərli oğul, olammadım! Yox!
Təkliyin evini yıxa bilmirəm...
Bəxtimə bağlıdır iki qolum da,
Hirsimi dizimdən çıxax bilmirəm...

Bir yola daş olsam, yolçusu olmaz...
Yağışa çevrilsəm, torpaq istəmərə...
Mən elə bəxtindən kəm adamam ki
Qızılbalıq olsam, qarmaq istəmərə...

Mənim taleyimin yığvalıdır bu;
Bir-iki misrayla yetiklənmişəm...
O başdan atlanıb bu başa düşən
Vaxtı tanımayan yazıq mənimşəm...

Bakı

Xəzərin cumurdu üstümə sarı
"Kamsızlar şəhrisən, Bakı" deyəndə...
Eşqimə çilədin mavi suları
"Kamsızlar qəhrisən, Bakı" deyəndə...

Yalanmı deyirəm? Dönüb küləyə
Nəfəsin söndürür sonuncu şamı.
Eh, sənin gözlərin suludu deyə
Ağlağan olmalı dünyada hamı?...

O Xəzər dəlidi, dəlidi vallah
Yalandan deyirik "dəlisən" Kürə...
Saxla biz tərəfə gedən qatarı
Gedirəm, gedirəm üzü Şəmkirə...

Məktəbimə...

*Şamkir şəhər Əhməd Cavad adına tam orta
məktəbə həsr edirəm.*

Nə doğma nə əziz olmusan mənə
Daha ayrılığa bir addım qalıb...
Nə vaxtsa könlünə düşsəm, ay yuvam,
Divarın üstündə bax adım qalıb...

Sevgi güzarına köç etmişik, köç
Səninlə bərabər səninlə birgə.
Bəlkə yadına da düşməyəcəm heç...
Sənən göynəyəcək mənimçün bəlkə...

Mən şair olmuşam, ayrı nə işim
Eşqin ürəyimi tutduğu andan...
İcazə versəydin evim-eşiyim,
Öpərdim birbəbir divarlarından...

Ən yaxın dostum da özünsən özün
Gizli görüşlərə keşik olmusan...
Səndə tapışıblar sevən ürəklər
Neçə məhəbbətə beşik olmusan..

Neçə il yolunda ayaq döymüşəm
Gözümə dəyməyib nə qar nə boran...
Qürrələn sevimlim! Könlün şən olsun!-
Səndən ürək alıb Məhəmməd TURAN!

Xəbərim olmasın...

Gedəndə gecə vaxtı get
Yatım, xəbərim olmasın...
Şirin-acı yuxuları
Qatım, xəbərim olmasın...

Qaralar qarışsın ağa,
Düşsün ayaza, sazağa
Yata-yata ayrılığa,
Çatım, xəbərim olmasın..

Eşqin süzölsün qanımdan,
Canın çıxmasın canımdan,
Keçsin qoy illər...yanından
Ötüm, xəbərim olmasın..

Gözlərini qıyma nolar

Gözlərini qıyma nolar
Düz bax gözümün içinə...
Biraz ümid gilələnib
Köhnə sevginin küncünə...

Bu ümidi yıxma gülüm,
Sənə ki sevinc gətirməz...
Eh yenə mən götürərəm
Amma ki Allah götürməz...

Belə sakit durma, quzum,
Dindir məni, danışdır...
....Hıçqırıq dolu sükut...-
Mənə çoxdan tanışdır.....

Gözlərini günəş tək
As dünyamın başından...
Utanma gəl, yaxın gəl,
Ətir duyum saçından...

Mənim gözlərimdə qaldı bir qadın

Gözümdən başladı o qış üşümək
ışıqlar üzümə söndü birbəbir...
Eşqimin tamarzı baxışlarından
Şeirə çevrildi hər cümlə, sətir...

Boylandım ümidlə göylərə sarı
Buludlar boynunu büküb getdilər...
Çalxadı yer-göyü həsrət qatarı
Bəlkə də, ulduzlar ürküb getdilər...

Çəkilməz həsrəti çəkirəm indi
Nə qədər gücsüzəm nə qədər aciz...
Ömrümü ovudan xəyallar dindi:
Yolumuz kəşişər bərişəriq biz...

Bu eşq ürəyimə nə erkən gəldi?!
Çevrildi bir sirrə qəlbimdə adın...
Sənin gözlərində bir kişi öldü
Mənim gözlərimdə qaldı bir qadın...

Bağışla məni

Başqasına sevirəm demək elə ağır gəlir ki
Sanki öz qeyrətimə söyürəm....

Başqasına gözəlim, həyatım, birdənəm
demək

Elə çətindir ki

Sanki

Vicdanımı şallağa

Başqasını qoxlamaq, özgə saçı oxşamaq
Özgə dodağı öpmək, başqa üzə sevinc
səpmək

Başqa əli tutmaq, başqa qəlbi ovutmaq

İlan tək sancır məni

Əlimdən ayağımdan yox

Düz ürəyimdən....

Düşünürəm...görən başqasına "sevirəm"
dediyimi bilsən nə edərsən?

Sanki üstümə dünyanın ən ağır dərdi
şığır...

Vicdanım qurdalanır sevgindən çox
uzaq bir səhrada...

Könlüm səni istəyir...

Sadəcə səni....

"sevirəm" sözünü ucuzlaşdırdım

Bağışla məni!!!

Ən bütöv şeirim sənsən!

İncə əllərində gedən xəyalım
Qıvrım saçlarında ilişdi qaldı...
İlk dəfə görən gün səni sevdiyim,
Sevgi qollarını boynuma saldı...

Gülən gözlərini sevdim, ay gülüm
Heç bilmədim...nə vaxt, nə zaman
sevdim...

Elə nur üzünün sehrinə düşdüm,
Birdənəm, mən səni nə yaman sevdim.....

Ay kimi təmizsən sel kimi duru
Bəxtimə yazılmış ömürsən-günsən...
Bitməyən misralar yarıdan yarı,
Ən bütöv şeirim sənsən! Özünsən!

Birimiz qürurdan təpə olmadıq

Niyə gecələrin uzunluęu yox?!
Niyə gündüzlər də d mhad m keçir?!
Ötən xatirənin kölgəsində bax
Bir ocaq s ngiyir, eh, bir  am keçir...

Eşqin s z  niyə k s rsiz oldu
Tezbazar soluxan bir yarpaq kimi?!
Niyə  z yerində möhkəm durmadı
Basılmaz, keçilməz uca daę kimi...

Günahsız sevginin günahı vardı,
Sinəsi sevgidən sipər olmadıq...
Bəlkə də bu sevgi daę olardı da
Birimiz qürurdan təpə olmadıq.

Bəmdən yeri...

Zilə qalxma bəmdən yeri
Ürəyim bəm ürəyidi...
Ümidini üzüb gedən
Bəxtindən kəm ürəyidi...

Gözlərini zülmət almış,
Talesindən töhmət almış,
Sınmağına qarış qalmış,
Çəkilən sim ürəyidi...

Eh ürəyim-gözü sarı,
Qışı sarı, yazı sarı,
Talesinin üzü sarı,
Gözləri nəm ürəyidi...

Bilirsən?!

Qoynuna gəlirəm, gəlirəm xəzər
Dərdləşmək xoş gəlir səninlə vallah!
Dəli dalğalarda yol gedir güzar
bir gün boğulacam əlinlə vallah...

Suyundan qorxmuram, səxavəti var.
Xəyallar boğacaq qoynunda məni...
Köhnə xəyalınla coşma nə olar
Təzəcə almışam, pencək, çəkməni.

Kədərdən ürəyim üzülən zaman
Gəlirəm qoynuna boşalmaq üçün...
Sanki hər dalğanda bir ümid gəlir
Yaşayıb həyatdan kam almaq üçün...

Ehh ötüb keçənlər düşür yadıma
Ürəyim isinir sərinliyindən.
Bilirsən?! O köhnə məhəbbətimin
İniltisi gəlir dərinliyindən...

Zaman əlçim-əlçim gedir

zaman əlçim-əlçim gedir...
Sabahlar uymur dünənə
Adət ənənələr itir
Gözlərim doymur dünənə...

Xəyalları arzu dilək.
Qanun yazır yaşıl lələk.
Hər nəfəsdə hiylə kələk
Macalmı qoyur dünənə?

Gözləyir

Ha yana addım atsam,
Həsərət məni izləyir...
Ha sağa meyil salım,
Sollar məni gözləyir...

Təklük ki var; can alan...
Elə hey qan deyir qan...
qapınıza açılan
Yollar məni gözləyir

Həsərin sinə dağım.
Qəlbimdə yığım-yığım.
Bilirəm ki açdığın
Qollar məni gözləyir.

Bütün uşaqların beşdaşı vardı

Sən mənim ömrümə gələndə gülüm
Cığal əllərimin dörd yaşı vardı...
Mənim əllərimdə sənin əllərin
Bütün uşaqların beşdaşı vardı.

Pöhrə sevgi idik həyat bağında
Ehh...şirin-şirin də söhbət edərdik,
Arada öpərdim qızıl saçından
Sevgiylə odlanıb eşqə gedərdik...

Nə sən dəyişmişən nə də mən gülüm,
Həminki uşaqlıq canımızdadı...
Uşaqlıq sevgisi unudularmı?
O sevgi qövr edir qanımızdadı...

Sən mənim ömrümə gələndə gülüm
Cığal əllərimin dörd yaşı vardı...
Mənim əllərimdə sənin əllərin
Bütün uşaqların beşdaşı vardı.

Özünü sevdir mənə

Ay tək doğul gecəmə
Özünü sevdir mənə...
İzini səp küçəmə
Özünü sevdir mənə....

Yollarımda izə dön
Kəlməyə dön, sözə dön
Mənə baxan gözə dön
Özünü sevdir mənə...

Gözəlləş gözlərimdə
Təpər ol dizlərimdə
Səhər ol gözlərimdə
Özünü sevdir mənə...

Ağla, çöhrənə yaş vur,
Mənsiz anına daş vur,
Eşqin dibinə baş vur,
Özünü sevdir mənə...

Ay ömrü özündən sürgün olan qız...

Bu bəxtin əlindən qaça bilmədin
Ay ömrü özündən sürgün olan qız...
Taleyə bir cığır aç bilmədin
Ay gülüş üzündən sürgün olan qız...

Həyatın umduğu nə idi səndən?
İki damla yaşa ac qalmamışdı...
Üzünün çöhrəsi solsa da quzu,
Qönçə ümidlərin heç solmamışdı...

Qara tellərinə düzülüb gülüm
Üstünə şığıyan qara möhnətlər...
Sənin tellərini sevdilər, neynək
Bilmədi köç salsın hara möhnətlər...

Elə ki qar ələdin, sinəm buzladı
Titrədim keçdiyən soyuq illərə...
Fələk görk etməyə adam tapmadı
Sənimi tuş etdi qara yellərə?...

Hələ yaxınımda-şeirimdəsən

Bəlkə də uzaqlar yaxındır bir az
Bəlkə də uzaqlar öz içimdədi...
Həsətin böyüyü, kiçiyi olmaz
Hamısı sızladan bir biçimdədi...

Elə yandırar ki həsrət adamı
Kül olub, getməyə peşman olarsan...
O sənə nur verən gözlərin şamı
Sönsə, yanmağına möhtac qalarsan.

Səsin ürəyimdən gəlir...nə bilim,
"Ah"ın mı könlümə külək tək əsən?
Ayrılacaq da qorxma, ağlama gülüm
Hələ yaxınımda - şeirimdəsən.

Bəxtimin ulduz qızı

Hardasan ay ömrümün,
Bəxtimin ulduz qızı?
Göydən alnıma qonmuş
Buludlar tək ağ yazı...
Hardasan bir az tələs!
Təzələnsin yerişin-
Yeyinləşsin bəxtimiz...
Harda axtarım səni
Göylərəmi əl atım?
Hansı "öy"ün qızısan?
"Öy"lərəmi əl atım?
Yoxsa dəniz qızısan?
Bəlkə sular da batım?
Ehh bircə səni tapım,
Bəxtimin ulduz qızı...
Haranın xoşbəxtisən
Yazılıbsan bəxtimə...
Çağır gəlləm yanına
Bənd olaram bir himə...
Hardasan ayım mənim
Hardasan ay ulduzum...
Aydan ulduzdan gözəl
Bircəcik ulduz qızım!

Şeir sevgilim...

Məndən şeir istəmə
Ay gülüm, ay çiçəyim...
Min dəstə gülə dəyəm
Mənim bircə ləçəyim...
Sənə şeir yazmaq, gülüm,
Şeirə nəzirə yazmaqdı...
Sənə səndən gözəl şeir
Xəyal-xülyada azmaqdı...
Sənə şeir yazmaram mən
Günahdı vallah günahdı!
Allahla bəhsəmi girim?
Sən tək şeiri o yaratdı!

Elmira nənəmə

Evdə olmayanda nəfəs, hənirin
Evimiz bir dünya boşluğa dönür...
Nur əksik olmasın nurlu üzündən,
Nurun ev-eşikdə xoşluğa dönür...

Elə darıxdım ki sənsiz ay nənə,
Dərk etdim qəlbimdə qızıl təxtini...
Qoynunda, qucunda böyümüşük biz
Nəvələr bəzəyib əlvan bəxtini...

Əzmlı baxışın öyrədər bizə,
Necə oturmağı, necə durmağı...
Ürəyin od tutar, alışar, yanar
Qanasa nəvənin bircə barmağı...

Bununçün sevirəm səni mən nənə,
Təmiz ürəyinin qadasın alım!
Şirin nağılların olub beşiyim,
İsti bələyinin qadasın alım!

Nəfəsin hey əssin başımız üstdə,
Əzmini hiss edim, açım qanad-qol.
Bayrama az qalıb nənə, ay nənə!
Tez qayıt, bayramda yanımızda ol!

Şairin vəfatına

*Xalq şairi Zəlimxan Yaqubun əziz
xatirəsinə.*

Gözü yolda qaldı Kəpənəkçinin
Allah, bu yay Kəpənəkçi gülmədi.
Od düşüb könlünə Borçalının off!
Bu il oğlu qucağına gəlmədi...

Üzü pərdələndi günəşin ayın,
Dilləri tutuldu çeşmənin, çayın.
Gözü göyə baxdı səmanın göyün,
Yanaq bu il gülüş payın almadı...

Yolların sonu yox...uzundan uzun...
Dadı düşüb tamdan şəkərin duzun,
Ustad! Sən gedəndən köklənmir sazım,
Ha illah eylədim dilə gəlmədi...

Ağladı hər yarpaq, ağladı hər gül,
Vəsfini gözlədi yenə çəmən, çöl.
Əcəl tanımır ha nə bəm, nə də zil,
Əcəl nə eylədi, özü bilmədi..

Dərindən laxladı könlümün nimi.
Çəkildi göylərə kədərini bəmi.
Zəlimxan yaşadı zəlimxan kimi,
Nə sultan, nə paşa, nə xan bilmədi...

Sən bir köhnə evsən indi

Sən bir köhnə evsən indi,
Yox sahibin.. yoxdur yiyən..
Heç olmasa ərk eləyib,
Arada qapını döyən...

Sən bir köhnə evsən indi,
Yoxdur, pəncərəni silən!
Hərdənbir sərçələr olur,
Kövrəlmiş gözünə gülən...

Sən bir köhnə evsən indi,
Xatirələr məzarısan...
Toz-torpaqdan bezməmişən,
Təkliyinin bezarısan...

Sən bir köhnə evsən indi,
Qəmdən savayı nəyin var?!
Bu yollara kölgə salır,
Qəlbinə çəkilən dağlar..

Sən bir köhnə evsən indi,
Sən keçmişin harayısan.
Küsmə yenə taleyindən-
Bayquşların sarayısan!

Sabaha yox gümanım

Sabaha yox gümanım,
Dünən gözümdə qalıb...
Dünənlərin gecəsi,
Hopub üzümdə qalıb...

Hər gün öz cığırını,
Salar üzümdən asta...
Dünya öz ocağını,
Qalar közümdən asta...

Dilim nəğmə hörəcək,
Əcəl sinə gərəcək...
Bir də ruhum görəcək,
Özüm sözümdə qalıb...

Ümidim

Bir arzu karvanı keçir könüldən,
Ümidim - karvanın yorğun sarvanı.
Bənzərin alsa da, dəli küləkdən,
Arzular illərin yolçu yorğunu.

Hələ kam almayıb ürək qanından,
Xəyallar uçuşan payız xəzanı.
Sürüşüb tökülür alın yazımdan,
Açılan günlərə olan inamım

Tale qara bulud

Tale qara bulud başımın üstə,
Həsərin şimşəyə döndü çaxıldı.
Sənə yer ayırdım sinəmin üstə,
Həsərin tutuşdu canım yaxıldı..

. günah ürəkdədir...səni sevməyə,
Elə tələsdi ki, təndirə düşdü..
Cürət eləmirəm sənsiz gülməyə,
Sənsizlik ölümmü?! Ruhum üşüdü.

Məni çoxdan yorub baxdığım yollar
O gedən gedibsən yorulmadınmı?
Aşıqlər həmişə uyan olurlar
Ummuşam , küsmüşəm anlamadınmı?!

Sevindi

Bir yarpaq saraldı düşdü budaqdan,
Bir ümid ağladı, torpaq sevindi.
Fələk seçəmmədi qaranı ağdan,
Dilimdən sürüşdü bir "ah" sevindi...

Yaman səkdim, a dost, boranda, qarda,
Ən yüngül bir dərd də gəlir div indi!
Eşqimi itirdim dolayılarda,
Qoçaqsan, bir gözəl tap da sev indi!

Həyatın sərt üzü daş-qayadan sərt,
Üşüsən ürəyim isti evindi!
Tanrıdan gəl umma, küsmə, Məhəmməd,
Bax sovqat göndərdi, sevin, sevin di!

Şairə sevmək olmazmış..

Yolunda daş kəsək bitər,
Gələn gedər, gedən ötər.
Quru canı batar-itər,
Şairə sevmək olmazmış...

Naləlidi dili,könlü,
Ağ bəxti var qaragünlü
başdan-başa eşqdi ömrü,
Şairə sevmək olmazmış.

insanlarda könül çiymiş,
Həyat çiymiş, ömür çiymiş,
Eşq şairə qənimiymiş-
Şairə sevmək olmazmış...

Sənə yazdığım şeirləri
Sevilsin, təriflənsin deyə yazmıram...
Səndən mənə tərəf baxası bir ümiddə
Ummuram bu şeirlərlə...
Sadəcə qəlbimdəki sevgini
Şeir-şeir çölə çıxarıram...

Gözlərimi yumub getdin
Quru nəmlə oynayıram.
Yox hələ yalqız deyiləm
Öz kölgəmlə oynayıram.

Kim qələm tutacaq dərddə, dünyaya?
Deyən olacaqmı, haqqı zil səsli?
Şair gələcəkmı bir də dünyaya
Məzahir Hüseynzadə nəfəsli...

On altı haxlandı, ay qaçan, yüyür!
Əqrəblər yüyürür, ömürdən ötür.
Nənəəm zarafatla deyir hey deyir-
"Qızlar öləcəklər balamdan ötrü"...

İÇİNDƏKİLƏR

Ön söz.....	5
Söz ardı.....	9
Yoxluğun yaxın mənə.....	15
Yeyər ömrü qız ahı... ..	16
Bircə yol görüm özümü.....	17
Darıxma.....	18
Tonqal.....	19
Küləklər elə əsir ki... ..	20
Kim deyir ki uzağıq?	21
Səni sevirəm.....	22
Dünənlər gözünü süzdürüb gedir.....	23
Bakı	24
Məktəbimə... ..	25
Xəbərim olmasın... ..	26
Gözlərini qıyma nolar	27
Mənim gözlərimdə qaldı bir qadın.....	28
Bağışla məni	29
Ən bütöv şeirim sənsən!	30
Birimiz qürurdan təpə olmadıq.....	31
Bəmdən yeri.....	32
Bilirsən?!	33
Zaman əlçim-əlçim gedir	34
Gözləyir	35
Bütün uşaqların beşdaşı vardı	36
Özünü sevdin mənə	37
Ay ömrü özündən sürgün olan qız... ..	38
Hələ yaxınımda - şeirimdəsən.....	39
Bəxtimin ulduz qızı	40
Şeir sevgilim.....	41
Elmira nənəmə.....	42
Şairin vəfatına	43
Sən bir köhnə evsən indi	44
Sabaha yox gümanım	45
Ümidim	46
Tale qara bulud	47
Sevindi	48
Şairə sevmək olmazmış.....	49

Çapa imzalanıb: 20.07.2016
Formatı: 70x100 1/16. Ofset çapı
Həcmi: 3.5
Sifariş № 336